

عنوان مقاله:

جریان شناسی علم الهی و بازتاب آن در نگاه زین الدین کشی

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 19، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

علی اصغر جعفری ونی - Associate Professor, Department of Philosophy and Theology, Shahid Motahari University, Tehran, Iran

دنیا اسدی فخر نژاد - Master's Student of Philosophy, Department of Philosophy and Theology, Shahid Motahari University, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

زین الدین کشی در رساله تحفه الاصحاب فی معرفه رب الارباب، همدلانه با حکمت سینوی، معتقد است که خداوند به ذات خود علم حضوری داشته و به اشیای پیش از پیدایش آنها علم تفصیلی حصولی دارد. او در عین حال همگرایانه با حکمت اشراق، بر این باور است که علم خداوند به موجودات پیش از پیدایش آنها، علم اجمالی و پس از پیدایش آنها، علم حضوری تفصیلی است و همه موجودات، با وجود عینی خود نزد او حاضرند. البته علم خدا به اشیا، بدون وساطت صورت های عقلی است. در واقع مبتنی بر رویکرد تطبیق دو دیدگاه یادشده، کشی علم خداوند را علمی حضوری دانسته که خود وجود معلوم برای عالم حاضر است، برخلاف علم حصولی که ماهیت معلوم برای عالم حاضر است. از این رو می توان گفت با توجه به معنای جامع علم که حضور معلوم نزد عالم است، کشی علم خداوند را صرفاً از نوع علم حضوری می داند؛ چراکه این معنای علم مبرا از هرگونه نقص و عیب است. افزون بر این، کشی براساس تلفیقی همگرایانه با پیشینیان خود، از راه های مختلفی برای اثبات علم خداوند بهره برده و به نظر می رسد به نحو غیرمستقیم زمینه های ظهور دیدگاه جدید را در آینده فراهم کرده است.

کلمات کلیدی:

Divine Science, Farabi, Avicenna, Suhrawardi, Zayn al-Din Kashshi

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526111>

